

Kort før lukketid...

Af René Giannini og Allan E. Petersen, Furefolk

Det var kort før lukketid, vi sku' pakke ned.

Nogle rafled', andre drak – mest i ensomhed.

Så smækkedes døren op, du slentrede ind -

Hvis kærlighed ka' gør' blind

- Som man sí'r den kan -

Så jeg ingenting.

Men din varme hud mod min, strejft af din arm

Fejed' aft'nens brandert bort, glemt var stedets larm.

Du spurgte mig om mit navn, jeg svarede tyst.

Hvis sortsind kan blive lyst

- Som man sí'r det kan -

Skete det for os.

I de lyse nætters skær – gennem København.

Med dit brune hår mod mit sov jeg i din favn.

Vi talte om liv og død – og lykke og nød.

Hvis skæbnen kan være sød

- Som jeg ved den kan -

Var den det for os.

I den lyse juni-nat svandt du bort igen.

Blomstred' for mig og forsvandt, Gud ved nok hvor hen,

Men duftene fra dit hår, dit ansigt, din mund -

Alt blev til en lykkens stund

- Som det sjældent sker,

Men er min endnu.

